

Beleidskompasformulier voor internetconsultatie

Titel:

Wetsvoorstel versterking VTH-stelsel milieu

∞ Wie zijn belanghebbenden en waarom?

Hulpvragen

- **Wie zijn direct of indirect belanghebbenden bij het betreffende vraagstuk?**

Er zijn veel partijen direct of indirect betrokken bij het stelsel van vergunningverlening, toezicht en handhaving (VTH) milieu. De volgende partijen zijn met name relevant als het gaat om het wetsvoorstel:

Direct belanghebbenden:

- Provincies, Interprovinciaal Overleg (IPO)
Provincies zijn bevoegd gezag voor onder andere het afgeven van vergunningen en het nemen van handhavingsbesluiten voor grote bedrijven met potentieel grote milieugevolgen. Het IPO coördineert de samenwerking tussen de provincies en bevordert een uniforme aanpak.
- Gemeenten, Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG)
Gemeenten zijn samen met de provincies bevoegd gezag voor VTH-milieutaken. De VNG ondersteunt gemeenten in hun taken en behartigt hun belangen op nationaal niveau.
- Omgevingsdiensten, Omgevingsdienst NL
Omgevingsdiensten zijn uitvoeringsorganisaties die werkzaamheden uitvoeren in het kader van vergunningverlening, toezicht en handhaving. De Omgevingswet (Ow) verplicht gemeenten en provincies er namelijk toe om een deel van de VTH-milieutaken, het basistakenpakket, in mandaat te laten uitvoeren door omgevingsdiensten.

Basistaken, plustaken en thuishaken: Als het gaat over VTH-milieutaken wordt vaak een onderscheid gemaakt tussen basistaken, plustaken en thuishaken. Basistaken zijn de VTH-milieutaken die het bevoegd gezag verplicht moet laten uitvoeren door omgevingsdiensten. Het geheel aan deze taken wordt het basistakenpakket genoemd. Andere VTH-milieutaken mogen door het bevoegd gezag uitgevoerd worden, maar zij mogen deze taken ook aan omgevingsdiensten opdragen. De vrijwillig aan een omgevingsdienst overgedragen taken heten plustaken. VTH-milieutaken die niet bij omgevingsdiensten zijn belegd, en dus door het bevoegd gezag worden uitgevoerd, zijn de thuishaken.

- Inspectie Leefomgeving en Transport (ILT)

De ILT is toezichthouder van het ministerie van Infrastructuur en Waterstaat. De ILT is verantwoordelijk voor het toezicht op de naleving van milieuwetgeving. Ze controleren bedrijven en kunnen bij overtredingen handhavend optreden. Daarnaast voert de ILT interbestuurlijk toezicht (IBT) uit namens de minister van Infrastructuur en Waterstaat. Dat betekent dat de ILT toezicht houdt op de uitvoering van milieuwetgeving door de provincies.

- Ministerie van Infrastructuur en Waterstaat (IenW)

De staatssecretaris van IenW is stelselverantwoordelijke voor het VTH-stelsel milieu. Alleen strafrechtelijke opsporing en handhaving van milieuwetgeving vallen hier niet onder. Dit is de verantwoordelijkheid van de minister van Justitie en Veiligheid. Deze stelselverantwoordelijkheid betekent dat de staatssecretaris van IenW:

- aanspreekbaar is op een duidelijke verdeling en toewijzing van taken en bevoegdheden in wet- en regelgeving;
- moet zorgen voor duidelijke kaders voor de uitvoering van VTH-milieutaken;
- ervoor moet zorgen dat de voorwaarden zo zijn dat het VTH-stelsel milieu en het bestuursrechtelijk handavingsstelsel goed kunnen functioneren;
- regelmatig moet zorgen voor monitoring en tweejaarlijks een evaluatie moet uitvoeren naar het functioneren van (onderdelen van) het stelsel en de bereikte resultaten.

- Ministerie van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening (VRO)

De minister van VRO is stelselverantwoordelijke voor de Omgevingswet (Ow). Daarmee is de minister ook verantwoordelijk voor het beheren en het verder ontwikkelen van de wet en voor de werking van de kerninstrumenten van de Omgevingswet.

Indirect belanghebbenden:

- Waterschappen, Unie van Waterschappen (UvW)

Waterschappen zijn het bevoegd gezag voor lozingen op het oppervlaktewater die niet onder de rijkswateren vallen. Gemeenten zijn het bevoegd gezag voor indirecte lozingen. De UvW is de vereniging van de Nederlandse waterschappen en vertegenwoordigt daarin de waterschappen en behartigt hun belangen.

- Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (BZK)

De minister van BZK is stelselverantwoordelijke voor openbaar bestuur. Als zodanig is dit ministerie belast met het voeren van regie over het verdelen en toewijzen van taken aan decentraal bestuur als het gaat om organieke wetten.

- Ministerie van Justitie en Veiligheid (JenV)

De minister van JenV is stelselverantwoordelijke voor de strafrechtelijke handhaving van milieuwetgeving en vervolging van verdachten van milieucriminaliteit.

- Bedrijfsleven

Bedrijven moeten voldoen aan diverse milieuwet- en regelgeving en het VTH-stelsel milieu biedt de kaders waarbinnen bedrijven moeten opereren. Daarnaast hebben veel bedrijven vergunningen nodig voor de activiteiten die zij uitvoeren. Vooral als deze activiteiten impact hebben op het milieu.

- Burgers, omwonenden van bedrijven

Burgers en specifiek omwonenden van bedrijven ervaren direct de gevolgen van activiteiten van bedrijven als het gaat om vervuiling en bijvoorbeeld lucht- en geluidsoverlast. Hun belangen zijn dus nauw verbonden met de rollen van de andere belanghebbenden in het VTH-stelsel milieu.

- **Wie beschikken er over relevante kennis over en ervaring met het vraagstuk?**

Alle bovengenoemde partijen.

- **Op welke wijze zijn belanghebbenden tot nu toe in de verschillende fasen van het beleidstraject betrokken?**

IPO, VNG en Omgevingsdienst NL zijn op 2 juni 2025 geïnformeerd over de stand van zaken van het wetsvoorstel.

VRO is stelselverantwoordelijk voor de Omgevingswet (Ow) en is daarom vroegtijdig in het proces betrokken. In het kader van de voorbereiding van het wetsvoorstel is door VRO een omgevingswetstelseltoets uitgevoerd.

Omdat BZK stelselverantwoordelijk is voor openbaar bestuur, zijn er in de beginfase van het proces ook gesprekken gevoerd met BZK. Het ministerie is geïnformeerd over de inhoud van het wetsvoorstel voorafgaand aan internetconsultatie.

Omdat dit wetsvoorstel decentrale overheden raakt, wordt gelijktijdig aan de internetconsultatie een Uitvoeringstoets Decentrale Overheden (UDO) uitgevoerd. De invulling van deze toets wordt in afstemming met BZK gedaan.

Onder vraag 4b van dit beleidskompas worden de verschillende toetsen verder toegelicht.

1. Wat is het probleem?

Hulpvragen

a) Wat is het probleem?

Voor het bereiken en behouden van een gezonde, schone en veilige leefomgeving is een goedwerkend stelsel van vergunningverlening, toezicht en handhaving (VTH) milieu essentieel. Een goed functionerend VTH-stelsel milieu draagt bij aan het vermijden van milieu- en gezondheidsschade.

Het VTH-stelsel milieu is bedoeld om te zorgen voor een gezonde, schone en veilige leefomgeving door de kwaliteit en de samenwerking door de verschillende bij de uitvoering en handhaving betrokken partijen te bevorderen. Vergunningverlening richt zich op het toestaan van activiteiten binnen de grenzen van de wet. Toezicht is erop gericht om te controleren of

bedrijven zich houden aan de voor hen geldende voorschriften en regels. Met handhaving treedt het bevoegd gezag op wanneer regels niet worden nageleefd.

Als de organisaties die deze taken uitvoeren niet genoeg toegerust zijn om deze taken uit te voeren of dit niet voldoende onafhankelijk kunnen doen, dan kan dit tot schade aan de leefomgeving en de gezondheid van mensen leiden en er kunnen gevaarlijke situaties ontstaan. Ook doet dit af aan de geloofwaardigheid en betrouwbaarheid van het openbaar bestuur in Nederland. Het roept namelijk de vraag op waarom een overheid regels stelt, als zij die zelf niet nakomt of handhaaft.

Het VTH-stelsel milieu heeft in de afgelopen decennia een grote ontwikkeling doorgemaakt. Er zijn grote inspanningen gedaan om de kwaliteit van de uitvoering te verbeteren. Dit heeft onder andere geleid tot het oprichten van de omgevingsdiensten en tot flinke verbeteringen in de uitvoering van de VTH-milieutaken door omgevingsdiensten. Toch laten de meest recente onderzoeken naar het functioneren van het stelsel zien dat de kwaliteit van de uitvoering bij verschillende omgevingsdiensten onvoldoende is. De hoofdoorzaken hiervoor zijn:

1. de fragmentatie en vrijblijvendheid in het stelsel;
2. het ontbreken van de mogelijkheden voor de staatssecretaris van IenW om zijn stelselverantwoordelijkheid te nemen en regie te voeren.

Mede door het grote aantal betrokken bestuursorganen bestaan er verschillen in de aanpak van omgevingsproblemen en in de uitvoering van de VTH-milieutaken. Hiernaar wordt verwezen met de term fragmentatie. Hoewel het aantal bestuursorganen dat als bevoegd gezag optreedt de afgelopen jaren minder is geworden, constateerde de commissie Van Aartsen dat nog steeds niet duidelijk is wat er terecht is gekomen van het beoogde gelijke speelveld.¹ Met gelijk speelveld wordt bedoeld dat de kwaliteit van de uitvoering bij alle omgevingsdiensten voldoende op orde is. En dat er geen of minimale verschillen van de kwaliteit van de uitvoering zijn tussen de omgevingsdiensten. Burgers en bedrijven mogen overal hetzelfde verwachten.

Er is ook nog steeds sprake van vrijblijvendheid in de toepassing en in de uitvoering en handhaving van het omgevingsrecht. Hoewel de basis voor regionale samenwerking is gelegd met de komst van de omgevingsdiensten, is er weinig vastgelegd over de manier waarop deze organisaties, met het oog op een bepaald (uniform) hoog kwaliteitsniveau, hun werkzaamheden zouden moeten uitvoeren. Ook blijkt dat de partijen in het VTH-stelsel milieu niet in alle gevallen voldoen aan de geldende wettelijke verplichtingen. Niet alle basistaken worden bijvoorbeeld uitgevoerd door omgevingsdiensten en er is geen uniforme strategie voor de uitvoering en handhaving.

De staatssecretaris van IenW heeft geen mogelijkheden om zijn stelselverantwoordelijkheid te nemen en regie te voeren. Alle maatregelen die de afgelopen decennia zijn genomen om het VTH-stelsel milieu te versterken passen in het uitgangspunt dat problemen zo veel mogelijk

¹ [Om de leefomgeving Omgevingsdiensten als gangmaker voor het bestuur | Rapport | Rijksoverheid.nl](#)

decentraal aangepakt moeten worden met bijbehorende bevoegdheden voor de bevoegde gezagen. Zoals uit verschillende onderzoeken naar het functioneren van het VTH-stelsel milieu blijkt, leidt dit niet vanzelf overal tot eenzelfde en voldoende kwaliteit van de uitvoering.

Het belang van een landelijke minimale kwaliteit van de uitvoering van de VTH-milieutaken heeft er ook mee te maken dat regionale problemen gevolgen kunnen hebben op plekken buiten de regio. Uitstoot in lucht, water en bodem blijven niet beperkt tot de locatie waar de uitstoot in het milieu wordt gebracht. Zij verplaatsen zich namelijk naar andere plekken in Nederland. Met dit wetsvoorstel wil de staatssecretaris van IenW zorgen voor een landelijke minimale kwaliteit van de uitvoering van de VTH-milieutaken, die afgedwongen kan worden als dat nodig is.

b) Wat zijn de oorzaken van het probleem?

Fragmentatie en vrijblijvendheid

In het rapport "Om de leefomgeving, omgevingsdiensten als gangmaker voor het bestuur" constateerde de commissie Van Aartsen dat het VTH-stelsel milieu nog steeds wordt gekenmerkt door fragmentatie en vrijblijvendheid. Dit was ook de conclusie van de commissie Mans in 2008. De commissie Mans gaf aan dat de fragmentatie in het VTH-stelsel milieu een belemmering was voor het organiseren van voldoende kritische massa op het punt van de vereiste menskracht en deskundigheid en het aanpakken van (boven)regionale handhavingsproblemen.² Een van de oplossingen voor dit probleem was het oprichten van de omgevingsdiensten. De daadwerkelijke instelling van omgevingsdiensten heeft voor een deel de fragmentatie in het VTH-stelsel milieu verminderd. Zo is de uitvoeringskwaliteit verbeterd door het verplicht laten uitvoeren van VTH-werkzaamheden door omgevingsdiensten voor een aanzienlijk deel van de VTH-milieutaken, namelijk het basistakenpakket. Ook is de kwaliteit van de uitvoering verbeterd door het vaststellen van één uitvoerings- en handhavingsstrategie voor een omgevingsdienst. Dit heeft bijgedragen aan standaardisatie op regionaal niveau voor een groot deel van de VTH-milieutaken. De eerder geschetste problemen zijn hiermee echter niet overal voldoende weggenomen.

De commissie Van Aartsen concludeerde dat de fragmentatie in het stelsel nog steeds bestaat en dat deze in de weg staat van een gelijk speelveld. Hiermee wordt bedoeld dat de kwaliteit van de uitvoering niet bij alle omgevingsdiensten voldoende op orde is en dat de verschillen tussen de omgevingsdiensten als het gaat om de kwaliteit van de uitvoering toch nog te groot zijn. De commissie Van Aartsen concludeerde dat omgevingsdiensten, tien jaar na hun oprichting, nog steeds te maken hebben met verschillende uitdagingen, zoals te weinig budgetten en een gebrek aan expertise. Veel omgevingsdiensten kampen met budgettaire beperkingen, wat hun mogelijkheden belemmert om effectief toezicht te houden en te handhaven. Daarnaast zijn de werkwijzen van omgevingsdiensten niet uniform en is er een gebrek aan samenwerking tussen verschillende omgevingsdiensten en overheidsinstanties, wat leidt tot inefficiëntie. Uitzonderingen daargelaten, is het dus nog niet gelukt om

² [De tijd is rijp | Rapport | Overheid.nl](#)

organisaties te vormen die voldoen aan de oorspronkelijke bedoelingen van de commissie Mans.

Een deel van de bestuurlijke afspraken die zijn gemaakt naar aanleiding van het rapport van de commissie Mans is ook geborgd in wetgeving. De gedachte daarbij was dat wettelijke borging van gemaakte afspraken zou bijdragen aan het terugdringen van de vrijblijvendheid waarmee gemeenten en provincies hun VTH-taken uitvoerden en samenwerkten. Een voorbeeld van zo'n afspraak is de instelling van omgevingsdiensten als openbaar lichaam. Daarnaast was wettelijke borging gewenst voor het bereiken van de noodzakelijke standaardisatie en uniformering van informatie-uitwisseling. Zoals hiervoor aangegeven concludeerde de commissie Van Aartsen dat het VTH-stelsel milieu nog steeds wordt gekenmerkt door vrijblijvendheid.

Onvoldoende instrumentarium

De staatssecretaris van IenW is stelselverantwoordelijk voor het VTH-stelsel milieu, met uitzondering van de strafrechtelijke opsporing en handhaving. Kort gezegd houdt stelselverantwoordelijkheid in dat de staatssecretaris ervoor moet zorgen dat het stelsel als geheel kan functioneren.

De commissie Van Aartsen concludeerde dat de uitoefening van de stelselverantwoordelijkheid van de staatssecretaris van IenW op dit moment een "fictie" is en als zodanig niet is waar te maken. De commissie gaf aan dat zonder duidelijke bevoegdheden een stelselverantwoordelijkheid of regierol van een bewindspersoon (in dit geval staatssecretaris) weinig meer kan inhouden dan het gevraagd en ongevraagd geven van goede raad aan andere overheden. De commissie Van Aartsen gaf aan dat het geheel aan bevoegdheden van de staatssecretaris moet worden uitgebreid en dat het nodig is dat de staatssecretaris de nu al bestaande mogelijkheden (pro)actiever inzet.

Om de verantwoordelijkheid die de staatssecretaris van IenW draagt als stelselverantwoordelijke ook te kunnen waarmaken, is het dus nodig dat deze beter wordt geïnstrumenteerd met specifieke bevoegdheden.

c) Wat is de omvang van het probleem?

Het probleem is omvangrijk, omdat er hierdoor een risico is op het ontstaan van vermijdbare milieu- en gezondheidsschade door een te vrijblijvend VTH-stelsel milieu. Dit is een probleem dat in heel Nederland speelt, maar dit probleem is er niet overal in dezelfde mate. De bevoegde gezagen hebben namelijk de vrijheid om hun eigen keuzes te maken in de manier waarop zij uitvoering geven aan de VTH-milieutaken (binnen de grenzen van de wet). Het resultaat daarvan is dat de kwaliteit van de uitvoering van de VTH-milieutaken niet overal gelijk en voldoende is. Fragmentatie en vrijblijvendheid zijn daarom op de ene plek groter dan op de andere.

Het is belangrijk om een landelijke minimale kwaliteit van de uitvoering van VTH-milieutaken te realiseren. Vervuiling in lucht, water en bodem blijft namelijk niet beperkt tot de locatie

waar de vervuiling in het milieu wordt gebracht. Deze verplaatst zich ook naar andere plekken. Het is daarom nodig dat de minimale kwaliteit van de uitvoering van VTH-milieutaken overal gelijk is.

d) Wat is het huidige beleid en wat heeft de evaluatie opgeleverd?

Het huidige beleid

In artikel 21 van de Grondwet is bepaald dat de zorg van de overheid is gericht op de bewoonbaarheid van het land en de bescherming en verbetering van het leefmilieu. Het stelsel Omgevingswet (Ow), waar het VTH-stelsel milieu deel van uitmaakt, moet ervoor zorgen dat het VTH-stelsel milieu uniform is en goed functioneert. Dit is de gezamenlijke verantwoordelijkheid van gemeenten, provincies en het Rijk.

Gemeenten en provincies zijn bevoegd gezag in het VTH-stelsel milieu, waarmee de VTH-milieutaken in de basis decentraal belegd zijn. Dit heeft betrekking op het verlenen van milieuvergunningen, het houden van toezicht en het handhaven van milieuregels. Wel is het zo geregeld dat de Ow gemeenten en provincies ertoe verplicht om een deel van de VTH-milieutaken, namelijk het basistakenpakket, te laten uitvoeren door omgevingsdiensten. De daadwerkelijke uitvoering van die VTH-milieutaken ligt dus bij de omgevingsdiensten.

Evaluatie

Het VTH-stelsel milieu is de afgelopen jaren in verschillende onderzoeksrapporten geëvalueerd. Het gaat om de volgende rapporten:

- De commissie Mans (2008) constateerde dat de handhaving van het omgevingsrecht nog niet voldoende is. Dit komt volgens de commissie voornamelijk door fragmentatie en vrijblijvendheid in samenwerking en uitvoering. Dit rapport heeft onder andere geleid tot de oprichting van de omgevingsdiensten.
- De Onderzoeksraad voor Veiligheid (OvV, 2012) concludeerde na de brand bij Chemie-Pack in 2011 dat maatregelen nodig waren op het gebied van toezicht, handhaving en onafhankelijke deskundigheid.
- Het Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid (CCV, 2019) gaf aanbevelingen over de uitvoeringspraktijk bij de aanpak voor milieucriminaliteit, onder andere voor bestuurlijke aandacht voor milieuzaken en een effectieve integriteitstoets. Naar aanleiding van deze aanbevelingen is in 2020 gestart met het Actieplan aanpak milieucriminaliteit. Er zijn toen vijf projecten gestart met als doel de aanpak van milieucriminaliteit te versterken.³
- De Algemene Rekenkamer (2021) concludeerde dat onvoldoende functioneren van het VTH-stelsel milieu en de aanpak van milieucriminaliteit een gevolg is van gebrekkige informatie en onvoldoende inzicht in de omvang van milieucriminaliteit.

³ Kamerstuk 2022, 28 089, nr. 211.

- De Commissie Van Aartsen (2021) concludeerde dat het VTH-stelsel milieu niet goed functioneert door fragmentatie en vrijblijvendheid in het stelsel. Daarom kwam de commissie met tien aanbevelingen ter verbetering van het stelsel. Hierin komt onder andere naar voren dat de uitoefening van de stelselverantwoordelijkheid van de staatssecretaris volgens de commissie in de huidige vorm een “fictie” is. Dat komt omdat er geen duidelijke bevoegdheden zijn toegewezen aan de rol van stelselverantwoordelijke.
- Daarnaast wordt tweejaarlijks onderzoek gedaan naar het VTH-stelsel milieu op grond van de Omgevingswet.

Na verschijning van ieder rapport zijn door de partijen in het stelsel nieuwe pogingen gedaan om tekortkomingen in het stelsel op te lossen door samen te werken en afspraken te maken. Zo is in 2022 het interbestuurlijk programma versterking VTH-stelsel (IBP VTH) gestart, met als doel om de aanbevelingen op te volgen en fragmentatie en vrijblijvendheid in het stelsel te verminderen. Toch blijkt uit de verschillende rapporten dat er ondanks nieuwe pogingen nog steeds terugkerende tekortkomingen zijn in het stelsel.

e) Wat gebeurt er als de overheid niets doet (Nuloptie)? Wat rechtvaardigt overheidsinterventie?

Uit de verschillende evaluaties en de bevindingen van het IBP VTH is meerdere keren gebleken dat de staatssecretaris met de huidige bevoegdheden niet genoeg kan sturen op de kwaliteit van de uitvoering door omgevingsdiensten. Om de stelselverantwoordelijkheid van de staatssecretaris toch te kunnen waarmaken, is het nodig dat de staatssecretaris specifieke bevoegdheden krijgt. Dit is meegenomen in dit wetsvoorstel.

De staatssecretaris heeft als stelselverantwoordelijke vaker geprobeerd de kwaliteit van de uitvoering te verbeteren zonder daarbij een aanpassing te doen van wetgeving. Daardoor zijn er bestuurlijke afspraken gemaakt (de Samenwerkingsafspraken versterking VTH-stelsel) en zijn er beleidsproducten opgesteld die vrijwillig door de partijen in het stelsel kunnen worden gebruikt. Er zijn vanuit het Rijk financiële middelen verstrekt om aan de gemaakte afspraken invulling te geven en de opgeleverde beleidsproducten te kunnen doorvoeren. Dat alles is nodig, maar niet voldoende; het blijft onmogelijk voor de staatssecretaris om in te grijpen en bij te sturen, ook al is daar aanleiding voor. Het onderliggende probleem van vrijblijvendheid is met de maatregelen die al genomen zijn dus niet aangepakt en daarom is een wetswijziging nu cruciaal en onvermijdelijk.

2. Wat is het beoogde doel?

Hulpvragen

a) Wat zijn de beleidsdoelen?

Het overkoepelende beleidsdoel is het realiseren van een veilige, schone en gezonde leefomgeving. Daarbij is een goed functionerend VTH-stelsel milieu onmisbaar om vermijdbare milieu- en gezondheidsschade te voorkomen.

Het specifieke doel van dit wetsvoorstel is het verbeteren en uniformeren van de kwaliteit van de werkzaamheden die omgevingsdiensten verrichten binnen het VTH-stelsel milieu. Daartoe bevat het wetsvoorstel grondslagen om bij algemene maatregel van bestuur (AMvB) uniforme kwaliteitseisen te stellen aan omgevingsdiensten en kwaliteitsindicatoren te bepalen, waarmee de kwaliteit van de uitvoering en handhaving door omgevingsdiensten kan worden gemonitord. In de tweede plaats zit in het wetsvoorstel een bevoegdheid voor de staatssecretaris van IenW om regie te voeren op beide punten.

b) Aan welke duurzame ontwikkelingsdoelen (sustainable development goals, SDG's) en brede welvaartsuitkomsten dragen de doelen bij?

Het doel van het VTH-stelsel milieu om een veilige, schone en gezonde leefomgeving te realiseren draagt bij aan SDG 3 en thema 2 van de brede welvaartsuitkomsten:

SDG 3: Goede gezondheid en welzijn

Doelstelling 3.9: "Tegen 2030 in aanzienlijke mate het aantal sterfgevallen en ziekten verminderen als gevolg van gevaarlijke chemicaliën en de vervuiling en besmetting van lucht, water en bodem."

Brede welvaartsuitkomst thema 2:

Thema 2: Gezondheid - Tegengaan milieuvervuiling (SDG 3)

3. Wat zijn opties om het doel te realiseren?

Hulpvragen

a) Wat zijn kansrijke aangrijpingspunten om het doel te realiseren?

Er zijn verschillende kansrijke aangrijpingspunten om de kwaliteit van de werkzaamheden die omgevingsdiensten uitvoeren in het VTH-stelsel milieu te verbeteren en te uniformeren. Daarmee kan de kwaliteit van de uitvoering en handhaving door omgevingsdiensten worden gemonitord en kan de regievoering door de staatssecretaris van IenW vergroot worden.

Nu al wordt er in het VTH-stelsel milieu gewerkt aan verschillende onderwerpen die moeten bijdragen aan het versterken van het stelsel. Denk bijvoorbeeld aan het verbeteren van de kennisdeling tussen partijen en een plan voor de financiële middelen in het stelsel. Voor dit wetsvoorstel zijn er twee onderwerpen die kansrijke aangrijpingspunten vormen, namelijk de onderwerpen robuustheidscriteria en het tweejaarlijks onderzoek. Deze worden hieronder (onder vraag 3b) uitgelegd.

b) Wat zijn, gegeven de aangrijpingspunten, kansrijke beleidsopties?

Niet voor alle beoogde verbeteringen van het VTH-stelsel milieu hoeft regelgeving te worden gewijzigd. Het is goed om te benadrukken dat kritisch is bekeken of voor bepaalde

maatregelen daadwerkelijk regelgeving moet worden gewijzigd. Dit maakt dat dit wetsvoorstel een onderdeel is van maatregelen die samen één geheel vormen.

Een voorbeeld van een maatregel waar geen wijziging in regelgeving hoeft te worden gedaan is het onder de aandacht brengen van de verplichtingen door provincies, gemeenten en omgevingsdiensten voor het delen van informatie en ervaringen met elkaar om de uitvoering van milieubeleid te verbeteren. Ook het verkennen hoe de adviestaak van omgevingsdiensten kan worden geborgd is een voorbeeld van zo'n maatregel.

Dit wetsvoorstel focust met name op de versterking van de regierol van het Rijk. Het onderliggende probleem van vrijblijvendheid is met de maatregelen die al genomen zijn namelijk niet aangepakt. Daarom is een wetswijziging nu juist belangrijk.

De kansrijke beleidsopties die geschikt zijn voor regelgeving en in dit beleidskompas zijn verkend, zijn als volgt:

Robuustheidscriteria

In het IBP VTH zijn bestuurlijke afspraken gemaakt over de robuustheid van omgevingsdiensten. Om de kwaliteit van de uitvoering van de VTH-milieutaken te verbeteren is een ondergrens bepaald waaraan alle omgevingsdiensten moeten voldoen. De robuustheidscriteria vormen die ondergrens. Van de robuustheidscriteria zijn zes kritische prestatie indicatoren (kpi's) afgeleid. De robuustheidscriteria zijn effectiviteit, ontwikkelvermogen, wendbaarheid en efficiency. De kpi's hebben betrekking op:

- de omvang van de begroting en het aantal medewerkers in vaste dienst;
- het voldoen aan de kwaliteitscriteria;
- de aanwezigheid van een innovatieagenda en innovatiebudget;
- de aanwezigheid van weerstandsvermogen en afspraken over de uitname van plustaken;
- de aanwezigheid van een opleidingsprogramma, opleidingsbudget en business intelligence strategie;
- het werkgebied van een omgevingsdienst.

Er is en wordt hard gewerkt aan het voldoen aan de robuustheidscriteria, maar dit gaat nog niet overal goed. Op dit moment is er geen mogelijkheid om de robuustheidscriteria af te dwingen; hier kan niet op gehandhaafd worden, omdat er geen sprake is van een wettelijke verplichting. Het voldoen aan de robuustheidscriteria valt of staat nu dus met de bereidheid van partijen om zich hiervoor in te zetten. Helaas zijn er ook partijen in het stelsel die zich pas willen inspannen op het moment dat de robuustheidscriteria en kpi's zijn geborgd in regelgeving.

Werkgebied omgevingsdiensten

In de Omgevingswet is het werkgebied van een omgevingsdienst beschreven als het werkgebied van één of meerdere veiligheidsregio's of een kring van gemeenten. Een kring van gemeenten is een groep gemeenten die samen opdrachtgever is van een omgevingsdienst, en wiens gezamenlijke werkgebied afwijkt van een veiligheidsregio. Kringen van gemeenten zijn over het algemeen kleiner dan een veiligheidsregio.

Voor het robuust worden van de omgevingsdiensten is de uitzondering van kringen van gemeenten in een aantal situaties een probleem. Dit komt onder andere doordat de taken van omgevingsdiensten in aantal en in complexiteit alleen maar zijn toegenomen. Een aantal omgevingsdiensten, die als grondgebied bestaat uit een kring van gemeenten, heeft grote moeite om aan de robuustheidscriteria te voldoen juist door hun (beperkte) omvang.

Bij deze omgevingsdiensten zijn de gezamenlijke beschikbare middelen en capaciteit (ingebracht door de deelnemers) onvoldoende om de omgevingsdienst zelfstandig te laten functioneren. In het IBP VTH is hier ook aandacht aan besteed door bij het bepalen van de minimale omvang na te gaan welke expertise een omgevingsdienst nodig heeft om haar taken zelfstandig te kunnen uitvoeren.

Een versnipperd werkgebied van een omgevingsdienst is niet bevorderlijk voor een efficiënte uitvoering van de VTH-milieutaken. Het draagt bij aan verdere fragmentatie in het stelsel. Daarom is het belangrijk dat het werkgebied van een omgevingsdienst aaneengesloten is.

Instrumenten om beeld te krijgen van het VTH-stelsel milieu

Een van de verantwoordelijkheden van de staatssecretaris van IenW is dat die weet waar wat beter kan en moet in het VTH-stelsel milieu. Ook moet die een goed beeld hebben van het functioneren van het stelsel als geheel en van de kwaliteit van de uitvoering bij de omgevingsdiensten. In het IBP VTH zijn instrumenten ontwikkeld die de staatssecretaris de mogelijkheid geven een beeld te vormen van de werking van het stelsel. Een van die instrumenten is de Staat van VTH, een rapportagesysteem waarmee de kwaliteit van het VTH-stelsel milieu wordt gemonitord. Andere instrumenten zijn visitaties door omgevingsdiensten en het uitvoeren van VTH-onderzoeken door de ILT.

Er zijn op dit onderwerp twee beleidsopties onderzocht. Optie 1 betreft het in regelgeving opnemen van (een deel van) bovenstaande instrumenten. Optie 2 is het maken van bestuurlijke afspraken om die instrumenten te borgen.

Mogelijkheid tot ingrijpen

Op dit moment zijn de mogelijkheden tot ingrijpen beperkt. Er is de weg van interbestuurlijk toezicht (IBT) van het Rijk op de provincies en van interbestuurlijk toezicht van de provincies op de gemeenten. Via de zogenoemde interventieladder kan de druk op een of meer bestuursorganen worden opgevoerd om zo tot kwaliteitsverbetering te komen. In de praktijk zal een provincie echter al met de beginstappen van de interventieladder moeite hebben,

omdat die samen met de gemeente in het algemeen bestuur van die omgevingsdienst zit. Gemeenten en provincies zijn namelijk beide eigenaar van de omgevingsdienst. Er is wel een mogelijkheid voor de staatssecretaris om – als de provincie geen IBT houdt – zelf in te grijpen, maar dit is niet eerder gebeurd en kan alleen bij een zwaarwegend algemeen belang en in overeenstemming met de minister van BZK. Hierdoor kan de staatssecretaris geen uniform IBT houden als er iets moet gebeuren waarover het algemeen bestuur van een omgevingsdienst aan de lat staat. Rechtstreeks IBT houden op gemeenten is om die reden niet mogelijk als er iets moet gebeuren waarvoor het college van burgemeester en wethouders of de gemeenteraad aan de lat staat. Daardoor is het reguliere instrument voor IBT niet goed bruikbaar om tot een verbetering van het VTH-kwaliteitsniveau te komen.

De onderzochte opties betreffen (1) het versterken van de rol van de provincie als het gaat om ingrijpen en (2) het introduceren van een ingrijpmogelijkheid door de staatssecretaris van IenW.

c) Wat is de beleidstheorie (doelenboom) per kansrijke beleidsoptie?

Zie hierboven.

4. Wat zijn de gevolgen van de opties?

Hulpvragen

a) Wat zijn de verwachte gevolgen per beleidsoptie?

Robuustheidscriteria en werkgebied omgevingsdiensten

Door een wettelijke grondslag te maken om de robuustheidscriteria op te nemen in een AMvB, wordt het mogelijk om met IBT in te grijpen wanneer er niet wordt voldaan aan de robuustheidscriteria. Het vaststellen van de robuustheidscriteria in het kader van het IBP VTH was op zichzelf al een impuls voor de ontwikkeling van de omgevingsdiensten. Alle omgevingsdiensten hebben met hun opdrachtgevers/eigenaren sinds 2023 geïnvesteerd in de organisaties, onder andere door het verhogen van de financiële bijdrage van de eigenaren, investeringen in opleidingsprogramma's en meer aandacht voor innovatie. Het resultaat hiervan is dat het aantal robuuste omgevingsdiensten is toegenomen. Ook het opnemen van het voorschrift ten aanzien van het werkgebied van omgevingsdiensten in de wet maakt het mogelijk om met IBT in te grijpen.

Echter, omdat het op dit moment niet mogelijk is om in te grijpen wanneer er niet wordt voldaan aan de robuustheidscriteria, is het toch nodig om de robuustheidscriteria en voorschriften voor het werkgebied wettelijk te verplichten. De verwachting van een wettelijke verplichting is dat meer omgevingsdiensten gaan en blijven voldoen aan de robuustheidscriteria. Een van de manieren waarop dit mogelijk is, is door fusies van omgevingsdiensten. Hierbij is het mogelijk voor meerdere niet-robuste omgevingsdiensten

om te komen tot één robuuste omgevingsdienst.

Instrumenten om beeld te krijgen van het stelsel

Omdat de staatssecretaris van IenW verantwoordelijk is voor het hebben van een goed beeld van het functioneren van het VTH-stelsel milieu, zijn op dit onderwerp twee beleidsopties onderzocht. Optie 1 betreft het in regelgeving opnemen van (een deel van) bovenstaande instrumenten. Optie 2 is het maken van bestuurlijke afspraken om die instrumenten te borgen.

In het IBP VTH zijn instrumenten ontwikkeld die de staatssecretaris de mogelijkheid geven een beeld te vormen van de werking van het stelsel. Dit zijn de Staat van VTH, visitaties door omgevingsdiensten en het uitvoeren van VTH-onderzoeken door de ILT. Als deze instrumenten in wet- en regelgeving worden opgenomen, is de verwachting dat deze instrumenten blijvend worden ingezet zoals ze in het IBP VTH bedoeld zijn. Hiermee wordt het functioneren van het VTH-stelsel milieu continu gemonitord, waarmee zichtbaar wordt hoe de omgevingsdiensten zich door de jaren heen ontwikkelen. Ook kan worden gemonitord of de omgevingsdiensten aan de robuustheidscriteria voldoen.

Als de instrumenten niet worden opgenomen in wet- en regelgeving, dan zijn en blijven de instrumenten meer vrijblijvend van aard. Er is dan niet met zekerheid te zeggen of en hoe lang de instrumenten worden ingezet en of dit bijdraagt aan het beeld dat de staatssecretaris heeft van het stelsel.

Mogelijkheid tot ingrijpen

Wanneer gekozen wordt voor versterking van de rol van de provincie als het gaat om ingrijpen (optie 1 onder 3b) is de verwachting dat de bestaande belemmeringen voor het reguliere IBT niet worden weggenomen en dat de huidige situatie daarmee grotendeels hetzelfde blijft. Als gekozen wordt voor het introduceren van ingrijpmogelijkheden voor de staatssecretaris van IenW (optie 2 onder 3b), dan bestaat een mogelijkheid om in één keer IBT toe te passen op gemeenten en provincies. Op de provincies is dit als onderdeel van het algemeen bestuur van een omgevingsdienst via de al bestaande IBT-mogelijkheid, op gemeenten is dit als onderdeel van het algemeen bestuur van een omgevingsdienst via de bepaling uit dit wetsvoorstel. Daarnaast bestaat er dan een mogelijkheid om bij AMvB te bepalen dat de staatssecretaris van IenW als (tijdelijk) bevoegd gezag de beslissingen kan nemen die bij gemeenten moeten worden genomen (dus niet als onderdeel van het algemeen bestuur van een omgevingsdienst).

b) Welke verplichte toetsen zijn van toepassing en wat zijn daarvan de uitkomsten (voor zover bekend)?

Er kan een onderscheid gemaakt worden tussen toetsen die uitgevoerd zijn voorafgaand aan internetconsultatie en toetsen die gelijktijdig worden uitgevoerd. De uitkomst van al deze

toetsen wordt verwerkt met de reacties uit de internetconsultatie. De resultaten worden vervolgens opgenomen in de Memorie van Toelichting.

Voorafgaande toetsen:

- Stelselcheck Omgevingswet door VRO

De Stelselcheck Omgevingswet is een instrument dat gebruikt wordt om te beoordelen of de implementatie van de Omgevingswet in de praktijk goed verloopt. De Stelselcheck Omgevingswet is uitgevoerd door VRO. VRO heeft geconcludeerd dat dit wetsvoorstel past binnen het stelsel Omgevingswet.

- Collegiale toets door IenW

De Hoofddirectie Bestuurlijke en Juridische Zaken (HBJZ) van IenW schrijft de wet- en regelgeving van IenW en geeft bestuurlijk-juridisch advies op de beleidsterreinen van IenW. HBJZ heeft een collegiale toets uitgevoerd om de kwaliteit van wet- en regelgeving te borgen en te handhaven. Hiervoor heeft HBJZ een zogenaamde 'toetspool wetgeving'. Deze toetspool bestaat uit ervaren wetgevingsjuristen die elk ontwerp van wet- of regelgeving toetsen. In het kader hiervan heeft HBJZ akkoord gegeven.

Gelijktijdige toetsen:

- Uitvoerbaarheidstoets Decentrale Overheden (UDO)

Een UDO is een instrument dat wordt gebruikt om te beoordelen of nieuwe wet- en regelgeving voor decentrale overheden praktisch uitvoerbaar is. Decentrale overheden zijn overheidsinstanties die niet het Rijk zijn en eigen bevoegdheden en verantwoordelijkheden hebben. Dit zijn bijvoorbeeld de provincies, gemeenten en waterschappen. Deze toets is bedoeld om ervoor te zorgen dat de voorgestelde maatregelen haalbaar zijn in de praktijk en dat de betrokken decentrale overheden in staat zijn om deze effectief uit te voeren. De invulling van deze toets wordt gedaan in afstemming met BZK, die stelselverantwoordelijk is voor openbaar bestuur. De UDO gaat onder andere in op de bestuurlijke aspecten, de uitvoering en samenwerking met andere overheden. Voor dit wetsvoorstel heeft de UDO een middelgrote omvang. Dat betekent dat er geen externe partij is ingeschakeld bij het uitvoeren van de UDO, zoals bij een UDO met uitgebreide omvang het geval is. De reden hiervoor is dat er al voldoende externe rapporten met de daarbij horende adviezen zijn meegenomen in dit wetgevingstraject. Deze zullen ook worden meegenomen in de UDO. Daarnaast krijgen de decentrale overheden geen nieuwe taken of verliezen zij taken. Er is ook geen sprake van taakverzwaring.

De UDO zal bestaan uit twee bijeenkomsten, waar koepelorganisaties, provincies, gemeenten en omgevingsdiensten aan deelnemen. De eerste bijeenkomst vindt plaats voor aanvang van de internetconsultatie en richt zich op het proces van de UDO. De tweede bijeenkomst volgt aan het begin van de internetconsultatie en staat volledig in het teken van de inhoud van dit wetsvoorstel.

- Regeldruktoets door het Adviescollege toetsing regeldruk (ATR)

Bij een regeldruktoets worden mogelijke gevolgen van voorgenomen wet- en regelgeving op regeldruk onderzocht. Regeldruk gaat over de tijd, kosten en moeite die nodig zijn voor burgers, bedrijven en professionals om de verplichtingen uit wet- en regelgeving na

te leven. De regeldruktoets wordt tijdens de periode van internetconsultatie uitgevoerd door het ATR.

- HUF-toets (handhaafbaarheid, uitvoerbaarheid en fraudebestendigheidstoets) door de ILT
Een HUF-toets is een toets die wordt uitgevoerd om te beoordelen of beleid effectief kan worden gehandhaafd, uitgevoerd en beschermd tegen fraude. De HUF-toets helpt beleidsmakers en wetgevers om ervoor te zorgen dat nieuwe maatregelen niet alleen goed doordacht zijn, maar ook praktisch en effectief kunnen worden geïmplementeerd en onderhouden. De HUF-toets wordt uitgevoerd door de ILT, gelijktijdig aan de internetconsultatie.

5. Wat is de voorkeursoptie?

Hulpvragen

a) Wat is het voorstel?

Robuustheidscriteria en werkgebied omgevingsdiensten

Binnen het IBP VTH zijn robuustheidscriteria voor omgevingsdiensten bepaald en bestuurlijk vastgesteld. Voorgesteld wordt om in artikel 18.21, eerste lid, Ow een grondslag te creëren om de robuustheidscriteria in het Omgevingsbesluit op te nemen en te bepalen dat omgevingsdiensten aan die robuustheidscriteria moeten voldoen. Daarnaast wordt voorgesteld om in artikel 18.21, tweede lid, Ow te bepalen dat het werkgebied van een omgevingsdienst aaneengesloten moet zijn en ofwel overeen moet komen met één of meerdere veiligheidsregio's, ofwel als kring van gemeenten is aangewezen in artikel 11.1 van de Omgevingsregeling. Die regeling zal bestemd zijn voor omgevingsdiensten die niet aan de eis voldoen van het overeenkomen van het werkgebied met één of meerdere veiligheidsregio's, maar die op 1 april 2026 wel aan de robuustheidscriteria voldoen, zolang ze daaraan voldoen. Hierdoor blijven alleen nog kringen van gemeenten bestaan voor omgevingsdiensten die (blijven) voldoen aan de robuustheidscriteria. Deze omgevingsdiensten hebben namelijk aangetoond dat zij met hun opdrachtgevers, ondanks hun geografisch kleine werkgebied, in staat zijn om de financiële middelen, de kennis en de capaciteit te genereren die nodig zijn om als robuuste omgevingsdienst zelfstandig hun taken uit te voeren. Uitsluitend de kringen van gemeenten die een robuuste omgevingsdienst vormen, zullen in artikel 11.1 worden opgenomen. Artikel 11.1 wordt daarom tegelijk met dit wetsvoorstel gewijzigd.

Borgen Staat van VTH

Het doel van de Staat van VTH is inzicht te krijgen en te bieden in het functioneren van het VTH-stelsel voor milieutaken en de kwaliteit van de uitvoering. Op grond van het bestaande artikel 18.24 Ow voeren de betrokken ministers elke twee jaar een onderzoek uit naar de doeltreffendheid van de regels over en de invulling van de verplichting om zorg te dragen voor een goede kwaliteit van de uitvoering binnen het VTH-stelsel milieu. Dit artikel is te beperkt van opzet voor de uitvraag zoals die door het IBP VTH is voorgesteld. De voorgestelde nieuwe uitvraag wordt breder gedaan, omdat het nodig is om te weten hoe het

VTH-stelsel milieu als geheel functioneert. Voorgesteld wordt om de uitvraag in het kader van de Staat van VTH te verbreden tot de kwaliteit van de uitvoering (voorgesteld onderdeel c van artikel 18.24, eerste lid).

Indicatoren

Voorgesteld wordt om na artikel 18.24 Ow een artikel toe te voegen (voorgesteld artikel 18.24a) dat een grondslag bevat om bij AMvB indicatoren vast te stellen waarmee de kwaliteit van de uitvoering en handhaving bij omgevingsdiensten kan worden beoordeeld. Het gaat om een beperkt aantal indicatoren die in onderlinge samenhang een goed beeld geven van de kwaliteit van de uitvoering en handhaving per omgevingsdienst. De indicatoren zijn zowel gericht op de taakuitvoering door omgevingsdiensten als de randvoorwaarden die nodig zijn om deze taken te kunnen uitvoeren.

Mogelijkheid tot ingrijpen bij slechte score op indicatoren VTH-uitvoeringskwaliteit (waaronder de robuustheidscriteria)

Voorgesteld wordt om na artikel 18.21 Ow een artikel toe te voegen (voorgesteld artikel 18.21a) waarin een mogelijkheid wordt geïntroduceerd voor de staatssecretaris om in te grijpen als uit de verstrekte gegevens blijkt dat de kwaliteit van de uitvoering bij omgevingsdiensten (af te leiden van de scores op de indicatoren) achterblijft en er ook geen zicht is op verbetering. Wat er dan gebeurt is dat de staatssecretaris de maatregelen kan nemen die nodig zijn om die kwaliteitsverbetering wel te realiseren (zie vraag 4a). Het opnemen van deze bevoegdheid in het wetsvoorstel is bedoeld als drukmiddel (*ultimum remedium*). De verwachting is dat gemeenten en provincies door deze ingrijpmogelijkheid verantwoordelijkheid nemen in een samenwerking met elkaar voor het verbeteren van de kwaliteit van de uitvoering bij een omgevingsdienst. Het bestaan van de mogelijkheid om in te grijpen maakt daarom het gebruik ervan naar verwachting niet of maar een heel enkele keer nodig.

Technische wijzigingen

In het wetsvoorstel zijn een paar technische aanpassingen opgenomen. Dat zijn niet-inhoudelijke aanpassingen van wetgeving. Ook worden een aantal omzettingfouten opgelost die per ongeluk zijn gemaakt toen de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) werd omgezet naar het stelsel Omgevingswet. Deze technische wijzigingen worden toegelicht in de artikelsgewijze toelichting (AGT) bij dit wetsvoorstel.

b) Hoe houdt het voorstel rekening met:

- [doeltreffendheid](#) en [doelmatigheid](#);
- uitvoerbaarheid voor alle relevante partijen (inclusief [doenvermogen](#), [regeldruk](#) en [handhaving](#));
- brede maatschappelijke impact?

Het wetsvoorstel wordt geacht doeltreffend en doelmatig te zijn: het wetsvoorstel is een resultaat van verschillende adviezen en rapporten over de effectiviteit van het VTH-stelsel milieu. Ook worden in het wetsvoorstel resultaten uit het IBP VTH geborgd.

De uitvoerbaarheid wordt getoetst via de HUF-toets en de ATR-regeldruktoets en door middel van consultatie bij verschillende partijen in het VTH-stelsel milieu. De uitvoerbaarheid vloeit voort uit de bestuurlijke afspraken die zijn gemaakt in het VTH-stelsel milieu. Uit de monitoring van die afspraken blijkt dat er al een beweging in het stelsel is ontstaan om de kwaliteit van de uitvoering van VTH-milieutaken te verbeteren. Er zijn ook al een aantal omgevingsdiensten die voldoen aan de robuustheidscriteria. Dit laat zien dat de maatregelen in dit wetsvoorstel uitvoerbaar en haalbaar zijn voor de betrokken partijen.

Het wetsvoorstel heeft geen directe gevolgen voor het bedrijfsleven. Dit wetsvoorstel wijzigt geen normen voor bedrijven en voert ook geen nieuwe normen in. Wel wordt hiermee een positief indirect effect verwacht, omdat deze wet bijdraagt aan een gelijk speelveld voor bedrijven en omgevingsdiensten.

c) Wat zijn de risico's en onzekerheden van dit voorstel?

Het doel van dit wetsvoorstel is het verbeteren en uniformeren van de kwaliteit van de werkzaamheden die omgevingsdiensten verrichten binnen het VTH-stelsel milieu. Zonder het aanpassen van de regelgeving blijven we werken in een niet goed functionerend VTH-stelsel milieu. Op die manier kunnen er grote incidenten in de leefomgeving plaatsvinden, waardoor vermijdbare milieu- en gezondheidsschade kan ontstaan.

Het wetsvoorstel bevat de bouwstenen voor het komen tot een minimale uitvoeringskwaliteit van VTH-milieutaken. Wat op papier in regelgeving staat, zal ook daadwerkelijk in de praktijk tot uitvoering moeten komen. Het risico van dit voorstel is bovendien dat de voorgestelde aanpassingen gezien worden als een eindstation, waarbij het VTH-stelsel 'af' is. Als stelselverantwoordelijk ministerie moet IenW monitoren of het beoogde doel met deze wet wordt bereikt, ook in het licht van technologische en maatschappelijke ontwikkelingen.

d) Hoe ziet de voorgenomen monitoring en evaluatie eruit?

Voor dit wetsvoorstel wordt evaluatie voorzien vijf jaar na inwerkingtreding van de bepalingen van dit wetsvoorstel. Het doel van die evaluatie is om inzicht te bieden in de doeltreffendheid en effecten van de wet (en de daarop gebaseerde regelgeving) in de praktijk en om mogelijke verbeterpunten aan te geven. Hierbij wordt in het bijzonder aandacht besteed aan de effecten op de kwaliteit van de uitvoering door omgevingsdiensten. Hiertoe zal een beeld worden gevormd van de uitvoering in de praktijk en een antwoord worden gegeven op de vraag of de met de wet beoogde doelen en functies in de praktijk worden bereikt en welke verbeterpunten kunnen worden benoemd.